

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-אלמנה גיונות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
היא איתתא דתפסה כסא דכספא בכתובה, קתבעה מזוני, אתאי לקמיה דרבא											○	◇	צח.
זילו הבו לה מזונות, לית דחש להא דר' שמעון	אמר להו[רבא] ליתמי:										■	◇	צח.
לא אמרינו מקצת כסף ככל כסף.	דאמר: [רבי שמעון]										■ ■		צח.
מוכרת שלא בב"ד, צריכה שבועה או אין צריכה שבועה?	שלח ליה רבה בריה דרבא לרב יוסף:											^ ◇	צח.
ותבעי לך הכרזה												?	צח.
הכרזה לא קמיבעיא לי	אמר ליה: [רב יוסף]											! ◇	צח.
אלמנה ששמה לעצמה - לא עשתה - ולא כלום	דא"ר זירא אמר רב נחמן:											! ◇	צח.
ה"ד?												! ^	צח.
אי דאכרוז												! !	צח.
אמאי לא עשתה ולא כלום?												! ?	צח.
אלא לאו דלא אכרוז												! !	צח.
ולעצמה הוא דלא עשתה ולא כלום, הא לאחר מה שעשתה עשתה.												!	צח.
לעולם דאכרוז, ודאמרי לה: מאן שם לך?												! ◇	צח.
כי האי דההוא גברא דאפקידו גביה כיסתא דיתמי, אזל שמה לנפשיה בארבע מאה זוזי, איקר קם בשית מאה, אתא לקמיה דרבי אמי												○ ■	צח.
מאן שם לך?	אמר ליה: [רבי אמי]											! ?	צח.
והלכתא: צריכה שבועה ואינה צריכה הכרזה.												■ ◇	צח.
אלמנה שהיתה כתובתה מאתים, ומכרה שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - נתקבלה כתובתה.												■	צח.
היתה כתובתה מנה, ומכרה שוה מנה ודינר במנה - מכרה בטל, אפילו היא אומרת אחזיר דינר ליורשין - מכרה בטל	[ת"ק]											◇ ■	צח.
לעולם מכרה קיים, עד שתהא שם כדי שתשייר בשדה בת תשעה קבין, ובגנה בת חצי קב, וכדברי רבי עקיבא בית רובע.	רשב"ג:											◇ ■	צח.
היתה כתובתה ארבע מאות זוז, ומכרה לזה במנה ולזה במנה, ולאחרון יפה מנה ודינר במנה, של אחרון - בטל, ושל כולן - מכרן קיים.												■	צח.
מאי שנא שוה מאתים במנה? דאמרי לה את אפסדת, שוה מנה במאתים נמי תימא אנא ארווחנא												! ◇	צח.
הכל לבעל המעות	רב נחמן אמר רבה בר אבוה, כאן שנה רבי:											! ◇	צח.
הוסיפו לו אחת יתירה - הכל לשליח, דברי רבי יהודה	כדתניא: [רבי יהודה]											◇ ■	צח.
חולקין	רבי יוסי:											◇ ■	צח.
הכל לבעל המעות	והתניא, רבי יוסי:											! ◇	צח.
לא קשיא: כאן בדבר שיש לו קצבה, כאן בדבר שאין לו קצבה.	רמי בר חמא:											! ◇	צח.
הלכתא: דבר שיש לו קצבה - חולקין, דבר שאין לו קצבה - הכל לבעל המעות.	רב פפא:											! ◇	צח.
מאי קמ"ל?												! ◇	צח.
שינויא דשינוין שינויא הוא.												!	צח.
אמר ליה זבין לי ליתכא, ואול זבין ליה כורא, מאי? מוסיף על דבריו הוא, וליתכא מיהא קני, או דלמא מעביר על דבריו הוא, וליתכא נמי לא קני?	איבעיא לה:											! ◇	צח.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אמר בעה"ב לשלוחו תן להן חתיכה לאורחין, והוא אומר טלו שתים, והן נטלו שלש - כולן מעלו	רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא, ת"ש:										◊	‡	צח:	
אי אמרת בשלמא מוסיף על דבריו הוי, משום הכי בעל הבית מעל, אלא אי אמרת מעביר על דבריו הוי, בעל הבית אמאי מעל?												‡	צח:	
השליח שעשה שליחותו - בעל הבית מעל, לא עשה שליחותו - שליח מעל	והתנן:											‡	צח:	
הכא במאי עסקינן - דאמר להו טלו אחת מדעתו של בעל הבית ואחת מדעתי, ושקלו אינהו תלת.												!	◊	צח:
היתה כתובתה מנה, ומכרה שוה מנה ודינר במנה - מכרה בטל	ת"ש:											‡	◊	צח:
מאי לאו דזבין שוה מנה ודינר במנה ודינר, ומאי במנה? מנה שלה, ומאי אפי' אפי' היא אומרת אחזיר את הדינר ליורשים בדינר מקרקעי, וקתני: מכרה בטל												‡	צח:	
לא, בדאזיל.	רב הונא בריה דרב נתן:											!	◊	צח: